

XXVI

Танцьорката Ава не криеше радостта си от посещението на Прот. С голяма радост и готовност му предложи пълните си устни в дълга гореща целувка:

– *Липсвах ли ти вече?*

Прот кимна в потвърждение:

– С голямо удоволствие съм при теб, обаче животът ни се обръща от непредвидено усложнение. Ще трябва да отида на планетата Опи.

– *Хм.* – Ава игриво го прегърна. – *Необходим ли ти е водач?*

– Би ли дошла с мен? – покани я той. – Може да ни бъде приятно.

Ава радостно му кимна в потвърждение:

– *Интересна планета, доста забавно трябва да е там. Зей вече ми обясни колко важна е задачата ти и че би било полезно, ако научиш нещо повече за нас, времевиците.*

– Аха, вече е говорил с теб? – Не се беше решила само заради това, че си пада по него. – Какво още ти каза?

– *О, нищо особено. Да съчетая полезното с приятното и да отида с теб на Опи.*

– А, така ли? Нищо друго?

– *Ами това е достатъчно, нали?*

Всичко може да бъде наистина забавно, говореше погледът ѝ.

– По-добре да се отпуснем, ела! – Ава го заведе до фотьюйла и след прелъстителна прегръдка удобно се излегна в неговия скют, като продължи разговора за забележителностите на планетата Опи. Разкриваше му забеле-

лежителностите на един непознат свят, а тя знаеше още някои подробности. Там имало необичайни племена на изключително диви народи на нивото на все още незавършена еволюция от маймуни в разумни същества. Обаче тяхното съзнаване, че са над животинските видове, е близо до нивото на това на човека от каменната ера или не прекалено различно, поне според разказа на Ава, било възможно да се извади такова заключение.

Ава закачливо се изкикоти.

– *А имат* – каза тя, докато гальовно милваше косматите гърди на Прот, – *тези същества, невероятна сексуална сила.*

С бедрата си, с леки възбуждащи движения, все повече се притискаше в него и с красиво оформеното си тяло предизвикваше неговото мъжко желание, след като подчерта сексуалната сила.

Прот весело се засмя:

– Също и в сравнение с нас, земляните.

На онова пътуване по Езерото на еротичните мечти доста добре си паснаха с Ава.

Нейните устни леко се разтвориха, когато се приближаваха до ухото му.

– *Опийците също и за мен са прекалено силни* – прошепна му тя и, докато галещо го целуваше в съпровод на конвулсивните движения на тялото си, възбуждаше желанието му за сетивно удоволствие, – *тези бикове биха ме разкъсали.*

Неочаквано непринудено се отдръпна:

– *Искаш ли да видиш секс на своя землянка с онези туземци?*

Изненаданият поглед на Прот още повече насърчи Ава.

– *Неотдавна един познат, добър приятел на оня*

ексцентричен Мишелов, ми донесе няколко холозаписа на тази тема. Не знам как ги е получил, а също не знам, дали са само фантастичен етюд и дали изобщо са заснети на живо.

Излегнатата в скута на Прот, Ава зададе парола на програмното управление на холодисплея за показване на записа и вече в холопространството, на около три метра от тях, се появи изображение, толкова вярно, сякаш се виждаше на живо.

На земята беше коленичила млада жена с пълни гърди, по които галъовно се плъзгаше голяма космата ръка. Съвсем напомняше на землянка, само че изглеждаше някак си апатична и безучастна.

– Робиня – поясни Ава. – Това е запис на туземец със земна робиня.

Голямата космата лапа започна да стиска гърдата, докато тъмносинята, обрасла с брада и дълги косми грамадна глава на опиеца, се движеше по тила ѝ, докато любовно я хапеше. Движенията на ръцете, отначало бавни, все по-страстно предприемаха намеса в нейното междукрачие, до кратък, едва доловим стон с притаена въздишка.

Грамадният космат самец изпръхтя в сладострастие, качи се на гърба ѝ, като започна да притиска главата ѝ към земята, извивайки врата ѝ. Похотливо мучене се изтръгна от гърлото му. След това я облада.

– Фуу! – изпухтя Ава, като се притискаше към Прот. – *Хайде и ние двамата.*

– Хм! – инициативата на Ава го изненада, докато беше увлечен в гледането. Натрапваше му се мисълта за вероятността записът да е на живо. Обаче отхвърли тези мисли и се посвети на Ава. Сцената очевидно я беше възбудила сексуално до нетърпимост.

След като утолиха половия си глад, Прот и Ава отново погледнаха холодисплея, където пред тях се разиграваше вече съвсем различна сцена. Сексуалната игра беше завършила. Човекоподобният седеше до стената и от време на време поглеждаше към землянката, като наблюдаваше походката ѝ из стаята. Тя искаше да направи нещо. Лицето ѝ видимо беше станало по-сериозно, тъжно и замислено. Дълбоко вътрешно терзание лъхаше от нея, всеки момент се очакваше да бликнат сълзите ѝ. А при едно неочаквано повикване отвън, силно трогната повдигна глава.

Случилите се след това събития все повече привлякоха вниманието на Прот. Землянката се втурна към вратата на малката къща, обаче човекоподобният още в следващия миг я улови и издърпа назад, а при повторния зов на човешкия глас отвън само трепна още веднъж и по бузите ѝ закапаха сълзи.

Като гледаше плачещата землянка, Прот започна да вярва, че това е достоверен запис от реалния живот. Започна да чувства все по-силна душевна болка... Ава прекъсна възпроизвеждането на записа... Онази жена би ли могла да бъде една от астронавтите от липсващите космически кораби? Може би след завладяването на кораба ѝ са я хвърлили в робство на това примитивно същество. Запис на астронавтка-робиня на живо! Да, от мишеловите би могло да се очаква нещо такова.